

Indtægt end efter det daarlige; det har ogsaa vaart Overraskelse, men jeg troer ikke, at Grunden ligger sjernt. For det Første vækker et saadant Værk altid i Begyndelsen Nysgjerrighed, saa at mangen En alene af den Grund besøger det, og i Begyndelsen er der ligeledes Mange, der prøve sig frem, for at see, om det kan svare Regning for dem at benytte dette Værk, og jeg troer, at det for Mange har vixt sig i mange Tilfælde, at det ikke svarede Regning at betale de høie Bropenge. Gaae vi ud deraf, vil det vise sig, at det ikke er nogen tilfældig Nedgang, der her er Tale om, men at det tværtimod er en Nedgang, der vil blive varig, og beholde vi denne Tilstand, vil det gaae ud over Overfluddet, der vil blive betydelig reduceret. — Komme vi til Udgiftssiden, er det klart, og det vide de Herrer vist ligesaa godt som jeg, at et Foretagende i de første Aar ikke kræver de Vedligeholdelsesomkostninger som senere; De ville forstaae, at et Arbeide af denne overordentlige Udstrækning, og hvori der stikker en Capital af 225,000 Rd., i Tidens Løb vil kræve særdeles store Vedligeholdelsesomkostninger; det øvre Brodække vil blive forholdsvis hurtig opslidt og maa erstattes af et nyt, og dernæst kommer den Omstændighed til, at man ikke har prøvet Virkningen af en virkelig Tisgang i Fjorden. I det Lovforslag, vi havde til 2den Behandling i Formiddags, var der indsat særlige Bestemmelser angaaende Broen ved Nykjøbing, og derved var det netop forudsat, at den kunde lide betydeligt, navnlig ved Tisgang. Noget lignende maa forudsættes ved Pontonbroen i Limfjorden, og der er ikke alene Udigt til, men Visshed for, at Udgifterne ville stige i en saadan Grad, at Broens Status vil være meget betænkelig. Det Spørgsmaal maa derfor fremkomme: Hvorledes staaer det sig i det Hele med Communens Willkaar, vil den være istand til at bære et nogenlunde stort Tab i denne Henseende? Den høitærede Minister erklærede ved 1ste Behandling, at han vilde tage Billighedshensyn, dog mindre til Forøgelsen af Veibyrden end til Amternes oekonomiske Forhold overhovedet, og han meente, at i Folkethinget havde lignende Hensyn gjort sig gjældende. Jeg vil da gjøre opmærksom paa, at i vore sydfte Kjøbstæder er Skattebyrden

gjennemsnitligt 5 Rd. pr. Individ, hvilket vist nok maa erkendes for at være en betydelig Skattebyrde, naar henses til, at Gjennemsnittsskatten i samtlige Kjøbstæder i Danmark er 4 Rd. 8 St., og at der paa alle Verne endog kun er een Kjøbstad, hvis Skattebyrde er over 5 Rd. Spørgc vi nu, hvorledes det forholder sig i Aalborg, da gaaer Skattebyrden der op til 6 Rd. 46 St.; den er den høist besatte By i hele Landet, og det i den Grad, at den Kjøbstad, der kommer næst efter den, nemlig Lemvig, kun betaler 5 Rd. 46 St., altsaa netop 1 Rd. pr. Individ mindre end Aalborg. Nu antager jeg, at nogle af de Herrer ville sige, at en større By med større Resourcer ogsaa vil kunne bære større Byrder. Hertil vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi i den Oversigt over Kjøbstædernes og Amtsrepartitionsfondens Regnskaber, som er Thinget meddeelt, have Midlet til Besvarelse af dette Spørgsmaal, nemlig i Restancerne; og der viser det sig da, at Restancerne i dette Aar for Aalborg gif op til 16,800 Rd., imedens den samlede Restance for alle Kjøbstæderne i Landet beløb sig til 84,000 Rd. Aalborgs Restancer udgjorde altsaa $\frac{1}{5}$ af det samlede Restancebeløb for alle Kjøbstæder i Landet. Jeg troer, at dette vil give Thinget et Indblik i de virkelige Forhold med Hensyn til Aalborgs Besatning og Berekraft, og jeg vil derfor tillade mig, saavel paa Grund af de særlige Broforhold som paa Grund af de overordentlige Skattebyrder, at anbefale til Thinget det Andragende, som er kommet fra Aalborg, og som har fundet sit Udtryk i det Undringsforslag, jeg har stillet.

Indenrigsministeren: Det Undringsforslag, som er stillet under Nr. 5 til § 2, gaaer jo kun ud paa at bestemme, at Hovedlandeveiene og Hovedlandeveigsaderne skulle overleveres ved et Syn eller rettere overleveres efter en nøiagtig Beskrivelse, men dog modtages i den Stand, hvori de nu findes. Dette Undringsforslag finder jeg derfor ingen Anledning til at modsætte mig, skøndt jeg maa tilstaae, at jeg, endog saa efter at have hørt de seneste Bemærkninger af den ærede Ordfører for dette Forslag (Haffner), ikke kan see, hvilken